gus, et dir. A. Veidermaa'le on tehtud ülesandeks 3-kl. keskkooli õppekavade koostamine. Märgitav on, et Isamaaliidu 1. kongress 8. dets. võttis vastu otsuse: „Kongress kinnitab, et hiljuti läbiviidud koolireform on tekitanud lastevanemate seas arusaamatusi ja ilmutanud tunduvaid puudusi. Kongress loodab, et koolielu juhid seda vääriliselt arvestavad ning omalt poolt samme astuvad puuduste kõrvaldamiseks."

Ühenduses keskkoolireformiga jätkus 1935. a. kutsekoolide võrgu väljaarendamine. Tähtsamaks sammuks sel alal oli kodumajanduskoolide (umb. 10 asutist) üleviimine põllutööministeeriumi valdkonnast HSM alla, alates 1. apr. 1935. Teised põllumajanduslikud kutsekoolid jäid endiselt põllutööministeeriumi juhtida. Asutati juurde ka mõned uued kutsekoolid (Räpinasse, Petseri, Tallinna). Ajakirjanduse andmeil valitses kevadel ka kutsekoolides suur ruumipuudus.

Uutest algatustest omandas konkreetsema kuju järelkooli küsimus. Järelkool oleks viimaste kavade kohaselt sunduslik kuni 17. eluaastani neile noortele, kes algkoolist lahkudes mujal edasi ei õpi. Järelkool tegutseks 4—10 tundi nädalas. Järelkoolid asutataks 6-kl. algkoolide juurde ja õpetust annaksid peamiselt nende algkoolide õpetajad. Missugusel kujul valitsus järelkooli küsimuse lõplikult otsustab, on alles selgumata.

Jaanuaris peetud usuteadlaste konverents arutas pikemalt usulise kasvatuse küsimust koolides ja võttis vastu otsuse, et usuõpetus peaks olema sunduslikuks õppeaineks, mida õpetataks alg- ja keskkoolis vähemalt 2 t. nädalas. Selle põhjal esitati HSM-le ka vastav märgukiri, mille viimane aga jättis tähele panemata, põhjendusega, et usuõpetuse sundusliikuks tegemine käiks kehtiva põhiseaduse vastu.

Eesti kroonika 1935, lk. 77